

VII. ročník dvojčíslo 2/3 júl 2020

Hlahol zvonov

Časopis farnosti Šaštín-Stráže

Zo slávnosti birmovania - 21. jún 2020

OBSAH

Obsah + Príhovor - páter Martin	2
Príhovor - páter Michal	3
V tichu prehovára Boh	4
Ignorovať ticho je hriechom	
proti Duchu Svätému	5
Mimoriadna situácia	6
Modlitba za odvrátenie pandémie	8
Slávnosť Zoslania Ducha Svätého	
+ dokončenie príhovoru zo str. 2	9
Púť zaľúbených	12
Mladí vo farnosti	14
Farský karneval	18
Detská križová cesta	19
Pešia púť do Čenstochovej - III. časť	20
Pamätník Komenského v Strážach	24
Svätoblažské požehnanie hrdiel	28
Z Rádu svätého Pavla Prvého	
Pustovníka	29
Spoločenská kronika	30
foto prvoprijímajúce deti s menami	31
obálka - foto birmovancov s menami	

Milí farníci, bratia a sestry,

prežili sme a stále prežívame nevšedné, nečakané, zvláštne a mimoriadne obdobie opatrení a zákazov, rôznych odporúčaní a inštrukcií, ktoré ešte trvajú (nevieme do- kedy) a to všetko pod nálepkou choroby COVID - 19.

Prázdne svätopeterské námestie na Veľkú noc s príhovorom a modlitbou pápeža Františka mi utkveli silno v mojej mysli. Modlitba a tichá služba – toto sú naše ví- ťazné zbrane, povedal Svätý otec.

Prázdna bazilika, prázdne kostoly bol po- cit bezradnosti. No zároveň slávenie svä- tej omše a modlitba v nich bolo to Božie, čo prinášalo nádej v beznádeji.

A potom postupné uvoľňovanie opatrení s možnosťou slávania liturgických sviat- kov: Nanebovstúpenie Pána, Božie Telo, birmovka, 1. sväté prijímanie, apoštolov sv. Petra a Pavla, 25. výročie návštevy svätého otca Jána Pavla II.

Ďakovnou svätou omšou vyvrcholili osla- vy mesta Šaštín – Stráže - 60. výročie spojenia obcí Šaštína a Stráží. To všetko už vnímame ako minulosť. No dejiny nás

pokračovanie na str. 9

Štvrťročník - dvojčíslo 2/3 2020, VII. ročník

Registrovaný na Ministerstve kultúry SR pod číslom: EV 5727/18. ISSN: 2644-4488
IČO 51271851

Adresa redakcie: Kláštorné námestie 1295, Šaštín-Stráže

Vydavateľ: OZ SEPTIMAVIA, Kláštorné námestie 1295/11, 908 41 Šaštín-Stráže

Grafické spracovanie a tlač: Tlačiareň LUNA, Moravský Svätý Ján

Neprešlo jazykovou úpravou

Za dobrovoľný príspevok je k dispozícii v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie

Farský časopis zostavili: Páter Martin Lehončák, OSPPE - správca farnosti a Mgr. Ľudmila Masárová. Za spoluprácu a pomoc ďakujeme aj ostatným pátrom pavlínom z miestnej komuni- ty, ktorí prispeli k vydaniu časopisu. Svoje rady, nápady, pripomienky i postrehy nám môžete poslať na našu mailovú adresu: hlazolzvonnov@gmail.com. (Autorka všetkých neoznačených textov a foto Mgr. Ľudmila Masárová.) Všetky predchádzajúce čísla Hlaholu zvonov nájdete na internetovej stránke: www.bazilika.sk v oddelení farností.

Pascha 2020

*Drahí bratia a sestry,
Ako malé dieťa som ťažko znášal tmu,
bál som sa jej. Keď si predstavím scho-
dy, vedúce na manzardu (horná mies-
tnosť vedľa povale) a seba, majúť 10 ro-
kov, ako po nich kráčam, tak ešte teraz
mi behá mráz po chrbte. Alebo keď som
bol s rodičmi na hriboch v lesoch okolo
Sološnice a zatúlal som sa, ponárajúc
hlbšie do divočiny (hoci otec a mama
neboli ďaleko), a strácajú ich z očí,
pričom les ma lákal svojím tajomnom
a jemu prislúchajúcou krásou, to boli
momenty, kedy mi srdce zvierala úzkosť
a strach, lebo som si myslel, že som
tam sám, že som sa stratil.*

*Dalo by sa nájsť ešte veľa iných situácií,
kedy som sa v živote bál a vecí, ktorých
sa bojím. Myslím že aj vy by ste si vedeli
v tomto momente spomenúť na svoje
strachy: strach osobný – to čoho sa ja
bojím konkrétne, alebo aj všeobecný –
taký, čo sa môže týkať mnohých, ale-
bo vyplýva zo situácie, o ktorej veľa ľudí
vie. Chcem sa dotknúť troch strachov,
ovplyvňujúcich života viacerých.*

*Prvý je strach z ochorenia, pretože sve-
tom sa šíri koronavírus. Vieme o prípa-
doch úmrtí, nakazení, ktorým sú po-
stihnuté krajiny, a dokonca aj tá naša,
nevynímajúc radu preventívnych opat-*

*rení, ktorým sa musíme podriaďovať. Mno-
hí ľudia prežívajú strach zo smrti, ochor-
enia, karantény, hladu a osamelosti.*

*Druhý strach prežívajú ľudia v Afrike,
lebo okrem korony, niektoré krajiny na
tomto kontinente postihol obrovský ná-
jazd kobyliiek, najväčší za posledných 70
rokov, ktoré ničia rastlinstvo, a tým aj
zdroj potravy. Ľudia sa obávajú hlado-
moru, alebo aj hladom trpia.*

*Tretí strach zažívajú, teraz už menej, ale
prežívali asi 5 mesiacov Austrálčania,
spôsobený rozsiahlymi požiarimi. Zho-
relo tu územie 1,5 krát väčšie ako Slo-
vensko a zomrelo okolo 30 ľudí a veľké
množstvo endemických druhov zvierat
a rastlín.*

*Teda máme tu tri druhy strachov: strach
z ochorenia, hladu a spálenia ohňom.*

Tieto strachy vyplývajú z objektívnych príčin, ktorými sú: vírus, kobyľka a oheň a nielenže spôsobujú strach, ale aj ničia. Ja síce nemusím vyvolať u druhých pocit báť sa, ale môžem zanechať spúšť, tak ako tie tri veci spomínané vyššie. Môžem byť ako vírus, a to vtedy, keď zasievam nelásku do vzťahov, keď nechcem odpustiť a riešiť konflikty v láske, súdím blížneho a ohovárať. Môžem byť tiež ako kobyľka, vtedy keď sa nechcem deliť s inými, nie som pohostinný a môžem byť tiež ako oheň, keď pálim mosty, keď nechcem spájať, ale rozdeľovať.

Dobre ale čo teraz s tým všetkým, so strachmi a dokonca aj s tým, keď zistím, že som ako vírus, kobyľka, či oheň? **Ne-báť sa, nezláknúť sa seba, ale nanovo sa odovzdať** Tomu, ktorý aj tento rok **vítazí nad smrťou**, nad strachmi, chorobou, hladom, ohňom, aj nad mojimi hriechmi a slabosťami, **Ježiš Kristus náš Pán**. Aj tento rok zažívame Zmŕtvychvstanie, Paschu a takto až do konca našich dní sa môžeme opierať o Toho, ktorý nás cez všetky naše problémy prevedie a nastolí v nás pokoj.

Prajem nám istotu do srdc počas tohtoročných sviatkov, že **Ježiš Kristus vstal Z mŕtvych**.

páter Michal

Zo života farnosti

„V tichu prehovára Boh“ (vdp. A. Fordinál)

V stredu 15. januára 2020 sme v Ráde Pavlínov slávili liturgickú slávnosť Sv. Pavla I. pustovníka. Večernú slávnostnú svätú omšu o 18.00 hod. celebroval vdp. Andrej Fordinál, správca farnosti Gbely a rodák zo Senice. Z jeho homílie vám ponúkame tieto myšlienky: „...život sv. Pavla pustovníka nás môže inšpirovať a učiť: 1. objavovať krásu vnútornej slobody ducha a neviazať sa na veci a majetok. 2. nebáť sa ticha a samoty, pretože veriaci človek nikdy nie je sám a v tichu prehovára Boh, ktorý nás tak usmerňuje, ukazuje cestu, pomáha objavovať seba, svoje dary a talenty, ale i svoje chyby. Tak sa môžeme meniť a formovať na Boží obraz. 3. vedieť sa zastaviť v zhone a strese života a nájsť prameň sily, múdrosti a svetla Ježiša Krista, ktorý nás k tomu pozýva evanjeliovou vetou: „Podďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ja vás posilním“...

Vdp. Andrej Fordinál (v strede), p. Juraj Tirpák (vľavo), p. Ondrej Kentoš (vpravo)

Zo života farnosti

„Ignorovať ticho je hriechom proti Duchu Svätému“ (kardinál Sarah)

Slávnostné ukončenie deviatnika k sv. Pavlovi I. pustovníkovi 19. januára 2020 v našej Národnej Svätyni začalo spevom hymnu na oslavu tohto svätca a pokračovalo slávením svätej omše. Slávnostnú sv. omšu celebroval vdp. František Moško, ktorý sa s nami podelil o krásne myšlienky:

1: veľkí muži: Mojžiš, Eliáš, Ján Krstiteľ... a Pavol - prvý pustovník ... všetci odchádzajú do púšte. niektorí sa rozhodujú dobrovoľne, niektorí sú donútení situáciou. V každom prípade však ide o prípra-

Miništranti Ivan a Dominik ponúkali tradične pri východe figy a däte - symbolický pokrm sv. Pavla I. pustovníka

zľava: páter Juraj Tirpák, páter Martin Lehončák, vdp. František Moško, vdp. Gabriel Tasáry

vu na dielo, ku ktorému ich Pán Boh volá. /Eliášovo slovo na Karmeli malo preto takú silu, lebo dozrieval v púšti/

2: kardinál Sarah: Ignorovať ticho je hriechom proti Duchu Svätému

3. Príklad mojich rodičov: pri veľa deťoch, ktoré vychovávali, vždy som najmä na otcovi pozoroval túto črtu: mlčanlivosť. Nikdy nerobil okolo seba reklamu, aj keď žil mimoriadnym životom. Vnímam ho ako človeka, ktorý naozaj úprimne žije evanjelium. Jeho odpoveď na moju správu, že sa chcem stať kňazom, bola veľmi jednoduchá: „Budeme sa s mamou za teba modliť, aby si sa rozhodol správne.“ Keď som im hovoril o ťažkej kríze, ktorú som potom po rokoch prežíval a zakolísal som, ich odpoveď bola: „Budeme sa za teba modliť, aby si sa rozhodol správne.“ ...a ja som vedel, že to bolo najúprimnejšie vyjadrenie ich viery, ktorá sa žije najmä v tichu stretnutia a odovzdania sa Bohu.

4. Tváre ľudí ticha sú na pohľad odlišné od tvárí tých, ktorí sú znetvorení hlukom radovánok.

Mimoriadna situácia v súvislosti s pandémiou COVID-19

Z dôvodu vyhlásenia mimoriadnej situácie na území Slovenskej republiky vládou Slovenskej republiky uznesením vlády Slovenskej republiky a pandémie ochorenia COVID-19 prišlo k výrazným obmedzeniam i v našej farnosti.

Vzhľadom na verejný zákaz slávania bohoslužieb neboli slávené žiadne verejné bohoslužby. Sväté omše boli slávené bez prítomnosti veriacich v predpísaných hodinách (pondelok - piatok o 7:00 h. a 18:00 h., v sobotu o 8:00 h. a 19:00 h.). Sväté Omše mali možnosť veriaci sledovať prostredníctvom live prenosu na internetovej stránke Baziliky Sedembolestnej Panny Márie prostredníctvom Štúdia 7bolestná. Od pondelka do piatka bola o 17:00 h. vysielaná naživo Mariánska hodinka. Taktiež nedeľné sväté omše boli slávené bez prítomnosti veriacich. Naživo ich mohla verejnosť sledovať na spomínanej stránke o 7:00 h., 8:45 h., 10:30 h. a 19:00 h. Bazilika bola pre súkromnú modlitbu otvorená od 7:30 h. do 17:00 h. (pondelok - piatok), od 8:30 h. do 19:00 h. (sobota) a v nedeľu od 12:00 h. do 19:00 h. Vyspovedať sa bolo možné od 9:00 h. do 11:30 h. a od 14:30 h. do 16:30 h. (pondelok - sobota) a v nedeľu od 14:30 h. do 16:30 h. Sväté omše vo filiálnych kostoloch v Šaštíne a Strážach neboli. Úmysly z týchto svätých omší boli slúžené v daný deň v Bazilike pri večernej svätej omši o 18:00 h. (utorok, streda, pia-

Mnohí veriaci nachádzali počas karanténneho obdobia posilu vo Svätom prijímaní

tok) a v nedeľu o 10:30 h.

S účinnosťou od 6. mája 2020 bolo obnovené za prísnych bezpečnostných opatrení slávenie verejných bohoslužieb - dezinfekcia pri vstupe, povinné rúško, väčšie odstupy, sväté prijímanie na ruku, znak pokoja len úklonom hlavy... Sviatosť zmierenia bola vysluhovaná na bočnej chodbe Baziliky. Sväté omše, modlitby a pobožnosti bolo možné aj naďalej sledovať prostredníctvom internetu.

Od stredy 3. júna 2020 bola na základe uvoľňovania opatrení proti šíreniu koronavírusu v kostoloch zrušená povinná vzdialenosť dva metre medzi ľuďmi, ktorú nahradilo šachovnicové sedenie. Keďže však stále nebola možná prítomnosť veriacich na bohoslužbách bez obmedzení, v platnosti zostal dišpenz od povinnej účasti na svätej omši v nedeľu a príkazné sviatky. Naďalej zostala povinnosť mať nasadené rúško na tvári v interiéroch a na hromadných podujatiach, teda aj v kostoloch. Sväté prijímanie sa podávalo naďalej do ruky. Úrad verejného zdravotníctva SR informoval, že maximálny počet účastníkov sa bude meniť. Od 10. júna mohlo byť najviac 500 osôb na podujatí, od 1. júla až do konca tohto roka do 1000 osôb, čo treba vziať do úvahy pri organizovaní pútnych slávností. Ak je nemožné limity dodržať, bude potrebné vopred hľadať riešenie alebo zvážiť aj zrušenie púte.

Počas bohoslužieb bola Bazilika pre verejnosť zatvorená, no duchovná služba v podobe spovedania bola k dispozícii počas určených hodín každý deň.

Na súkromnú poklonu v čase pandémie prichádzali celé rodiny i jednotlivci z farnosti i okolia.

Modlitba za odvrátenie pandémie

V pravidelnom duchovnom programe z Baziliky Sedembolestnej Panny Márie prostredníctvom Štúdia 7bolestná boli každý deň v tomto neľahkom období povzbudení všetci veriaci k úprimnej spoločnej modlitbe za odvrátenie pandémie vždy o 20.00 h.

Naši pátri pavlíni každý večer spoločne pokľakli pred Sviatosťou oltárnou a spoločne so stovkami veriacich pri televíznych obrazovkách odovzdávali celú situáciu do rúk najvyšších. (fotografia vyhotovená z kamerového záznamu Štúdia 7BOLESTNÁ)

Len prázdne lavice boli svedkami každovečernej poklony s modlitbami. (fotografia vyhotovená z kamerového záznamu Štúdia 7BOLESTNÁ)

Ďakujeme pátrom pavlínom za ich obetavú duchovnú službu v čase pandémie.

Technici zo Štúdia 7BOLESTNÁ nám sprostredkovali duchovnú službu do našich domácností v čase pandémie, keď bol verejný zákaz slávania bohoslužieb. Pán Boh nech odmení ich každodennú, vytrvalú a obetavú službu!

pokračovanie zo str. 2

učia, aby sme nerobili tie isté chyby a nedostali sa späť na to isté východiskové miesto. Máme sa posunúť ďalej.

Viera v Boha nás kresťanov posúva vpred. Naša viera je ako viera bojazlivých učeníkov, ktorí boli v loďke na rozbúrenom mori a prosili o pomoc ich Majstra. Bez Božej pomoci by sme skončili potopení. Boh sa stará o nás a náš život je v Božích rukách. To všetko je na to, aby sme viac pocítili Božiu prítomnosť v našom každodennom živote. Aj napriek nášmu strachu, nás Boh posilňuje a dodáva nám odvahu byť vernými učeníkmi a spoliehať sa s dôverou na Boha. Ako ďalej žiť? Jednoduchá odpoveď – nanovo.

Každé ráno, každý deň a večer odkrývať nové skutočnosti pôsobenia Boha na našich životných cestách. Nemôžeme byť starými ustráchanými učeníkmi, ale novými, premenenými ľuďmi, ktorých aj takéto situácie posunú bližšie k Bohu a k ľuďom. Božia Matka Mária nás učí byť nablízku Bohu. Ona bola vždy tam, kde bol jej Syn Ježiš Kristus a ona nám hovorí: „Urobte všetko, čo Vám povie...“ V Nej máme ochrankyňu nášho slovenského národa. Dobrotivá a ľútostivá Matka, Sedembolestná Panna Mária, pod Tvoju ochranu sa utiekame a Teba prosíme o orodovanie a pomoc. Vždy, keď bolo ťažko neodoprela si pomoc a ochranu. Vyslyšala si úpenlivú prosbu Tvojich verných detí. Veríme, že v týchto neobvyklých časoch nás chrániš a vedieš k svojmu Synovi Ježišovi Kristovi. Pros za nás hriešnych teraz i v hodinu smrti našej. Amen.

Začína čas prázdnin a dovoleníek, prajem Vám, aby ste na všetkých svojich cestách boli blízko Boha a držali sa mocne Božej Matky Márie.

Páter Martin Lehončák OSPPE správca farnosti

Zo života vo farnosti

Slávnosť Zoslania Ducha Svätého

Z dôvodu pretrvávajúcich mimoriadnych opatrení proti šíreniu choroby COVID-19 tohtoročná Turičná púť v Národnej Svätyni neuskutočnila.

Keďže stále nebola možná prítomnosť veriacich na bohoslužbách bez obmedzení a v chrámoch bolo naďalej potrebné dodržiavať stanovené odstupy, nebolo možné v tomto roku organizovať Turičnú púť, ako ju poznáme z minulých rokov.

Bazilika bola pre súkromnú modlitbu otvorená od 7.00 h. do 21.00 h.

Na slávnosť Zoslania Ducha Svätého 31. mája 2020 bola možnosť získania úplných odpustkov za zvyčajných podmienok. Získal ich každý veriaci, ktorý sa zúčastnil na verejnom speve alebo recitovaní hymnu Veni Creator.

Slávnosť Božieho Tela

Najsvätejšia Sviatosť oltárna

Do sprievodu so Sviatosťou oltárnou prišlo po karanténnom období množstvo farníkov a detí

Pred procesiou v Národnej Svätyni

Ďakujeme za službu pani organistke i chlapom z farnosti

Organizované púte

Púť zaľúbených 2020

Jožko pozval svoju priateľku na spoločný víkend do Šaštína. Konala sa tam trojdňová akcia, ktorú mu odporučil spolubývajúci z internátu. Klára pozvanie prijala a počas tretieho februárového víkendu si tak dopriali luxus kvalitne stráveného spoločného času. Okrem iného medzi nimi prebehol nasledujúci rozhovor:

Jožko: „Klári, ja ťa chcem mať v úcte. Myslíť aj tvoje telo. Lebo chcem v tebe vidieť maminu našich spoločných detí, vieš?“

Klára: „Zlatko a ja v tebe chcem vidieť ich otca, preto budem chrániť tvoje silné túžby. A budem ti dodávať silu a vždy za tebou stáť, hej?“

Jožko: „Áno. A ja budem chrániť tvoju nehu a krehkosť.“

Klára: „Ďakujem zlatko. Chcem sa ti raz darovať úplne celá, lebo verím, že s Božou pomocou a pod ochranou Sedembolestnej dôjdeme až k manželstvu.“

Jožko: „Aj ja to tak chcem, Klára. Lúbim ťa!“ Romantické alebo gýčové? Realistické či prisladké? Postavy Jožka a Kláry sú síce fiktívne, ale ich rozhovor je interpretovaný na základe skutočných udalostí, lebo rovnaký rozhovor (prísľub) prebehol v Šaštíne viac než stokrát. Takmer 300 mladých sa zúčastnilo 13. ročníka Púte zaľúbených. Poďme sa pozrieť na to, čo spoločne zažili. Púť odštartovala svätou omšou, takže sa víkend začal v bazilike pri Sedembolestnej. Zaľúbencov v kázni povzbudil salezián Juraj Koval'. Po omši sa presunuli do telocvične, kde sa ako prví na pódiu predviedli mladí zo Šaštína-Stráží s muzikálom Song of Love. Piesňami a choreografiou pripo-

Autor článku (vpravo) dáva informácie pútnikom

menuli život ženy, ktorá sa v Šaštíne zastavila aj osobne – sv. Matky Terezy. A veru, bolo sa na čo pozeráť a čo počúvať, keďže solídne výkony domácich dievčat i chlapcov boli podporené príjemným hudobným sprievodom domácich muzikantov. Autori i herci príjemne prekvapili a ukázali, že aj v malom meste môžu vznikať veľké veci. Po muzikáli sa v telocvični premietal slovenský film Ticho. V príbehu rodiny, do ktorej sa má narodiť piate dieťa, sa mohli diváci zamyslieť nad hodnotou života ako daru. Atmosféru kina zmenil hudobný program. Svoj koncert ponúkol český spevák a pesničkár Pavel Helan. Jeho folkové piesne boli okorenené violončelistom Štěpánom Švestkom, ktorý potvrdil, že virtuózna hra na klasický nástroj sa vôbec neprieči mladej hudbe. Spolu s Pavlom vytvorili výbornú atmosféru a dlhotrvajúci zážitok. Po koncerte sa mladí pútnici vrátili do baziliky, aby sa pri ruženci stretli s hlavnou „usporiadateľkou“ – Pannou Máriou.

Nosnou časťou sobotného denného programu bol dvojblok prednášok. Otec Branislav Kožuch povzbudil paralelami medzi vzťahovými záležitosťami a evanjeliovým zázrakom nasýtenia zástupu, psychologička Kateřina Lachmanová sa potom zamerala na modlitbu a vzťahovú komunikáciu. Po oboch prednáškach sa mladé dvojice spoločne venovali témam v diskusnom prostredí pod vedením skúsenejších párov. Počas obeda sa pútnici zúčastnili diskusie s režisérkou zhliadnutého filmu Ticho Zuzanou Liovou. V závere každého bodu programu položili svoje otázky hostom formou SMS správ. Večernú sv. omšu slávil verbista Igor Král. Súčasťou tejto liturgie boli predsavzatia žiť svoj vzťah čisto. Mladí v pároch ich potvrdili prinesením symbolickej sviece na schody presbytéria. Vo forme predsavzatí i vo forme obnovy manželských sľubov si záujem zlepšovať svoje vzťahy s Božou pomocou a pod ochranou Sedembolestnej potvrdili mladí zaľúbenci, snúbenci i manželia. Po duchovnom vrchole večera nasledoval vrchol kultúrny. V telocvični vystúpila pútnikom dôverne známa speváčka Janaïs, ktorá mladé dvojice rozospievala i roztancovala. Po jej koncerte nasledovalo svedectvo mladých manželov Sedláčkovcov, ktorí pútnikom ukázali svoje radosti i trápenia súvisiace so zakladaním rodiny. Rozlúčkou so sobotou bola adorácia moderovaná pavlínom Michalom Nižnánskym. V nedeľu ráno sa mladí po tradičných raňajkách a modlitbe stretli na svedectve manželov Jánošovcov, ktorí z pohľadu skúsenejšieho páru priniesli múdrosť a životný nadsled v zmysle pokojného prežívania manželstva hľadajúceho Božiu vôľu. Boli v skutku výbornými „predskokanmi“

Lavice v Bazilike sa zaplnili mladými ľuďmi z celého Slovenska

hlavného hosta púte, ktorým bol gréckokatolícky bratislavský eparcha, otec biskup Peter Rusnák. Cez svoju bezprostrednosť a láskavý humor ponúkal mladým inšpirujúce svedectvo svojho osobného života ale i silné povzbudenie a jasné odkazy cirkevnej autority. Po diskusii a odpovediach na otázky pútnikov celebroidal v šaštínskej bazilike záverečnú sv. omšu. Slávenie všetkých omší i adoráciu vkusne a zároveň pôsobivo obohatil hudbou a spevom bratislavský zbor Eleos.

Popri nabitom programe pristupovali mladí v Šaštíne k sviatostiam (zmierenie a eucharistia), neformálne sa rozprávali a radili s rehoľníkmi (služba ucha) a vzájomne sa bavili o svojich vzťahoch (čajovňa). S veľkou vďakou organizujúcim saleziánom a pavlínom preto dúfame, že pre nich bol spoločný víkend naozaj luxusný v zmysle duchovnom, kultúrnom i spoločenskom.

Za organizačný tím púte: Miroslav Janák

Mladí vo farnosti

Pablofest

V oratóriu si tradične uctieame pamiatku sv. Pavla 1. pustovníka a inak tomu nebolo ani tento rok. Práve 19. 1. 2020 sme otvorili brány nášho oratória, aby sme privítali medzi nami deti, ktoré prijali osobitné požehnanie a pripomenuli si tento sviatok. Táto udalosť sa spája s hrami, ktoré si pre deti pripravujú animátori. Ale cieľom nie je len zábava. Každý rok sa snažíme deťom a ich rodičom odovzdať nejaké posolstvo, ktoré by im pomohlo hlbšie prežívať ich vieru. Tento rok sme chceli poukázať na

Deti čakali zábavné súťažné hry v skupinkách pod dohľadom animátorov

nehmotné bohatstvo – modlitbu, vieru, spoločenstvo. Toto sú hodnoty, ktoré predstavujú skutočné šťastie, a nie peniaze ako také.

Prípravný tím celého Pablofestu s pátrami pavlínmi

Mladí vo farnosti

Maškarný ples

Fašiangy – najveselejšie obdobie v roku, počas ktorého sa uskutočňujú rôzne plesy a zábavy. Jeden z takých maškarných plesov sa konal aj v spoločenskej miestnosti kláštora 23. 2. 2020 a musíme uznať, že sme sa mali na čo pozerieť. Mnohé rozprávkové postavičky si dali prestávku od kníh a prišli sa na nás pozrieť. Neprišli len masky z rozprávok, ale aj masky rôznych povolání. Za ich snahu vyzerieť čo najkrajšie, mohli získať aj sladkú odmenu. Odmenení boli aj najmladší účastníci alebo masky, ktoré boli

Pokyny pred súťažením

domácky vyrobené. Nedeľné poobedie sa nieslo aj v duchu hier a zábavu rozprúdili eRko tance. Ďakujeme všetkým, ktorí sa prišli zabaviť a strávili s nami spoločné popoludnie.

Animátori počas karnevalu

Mladí vo farnosti

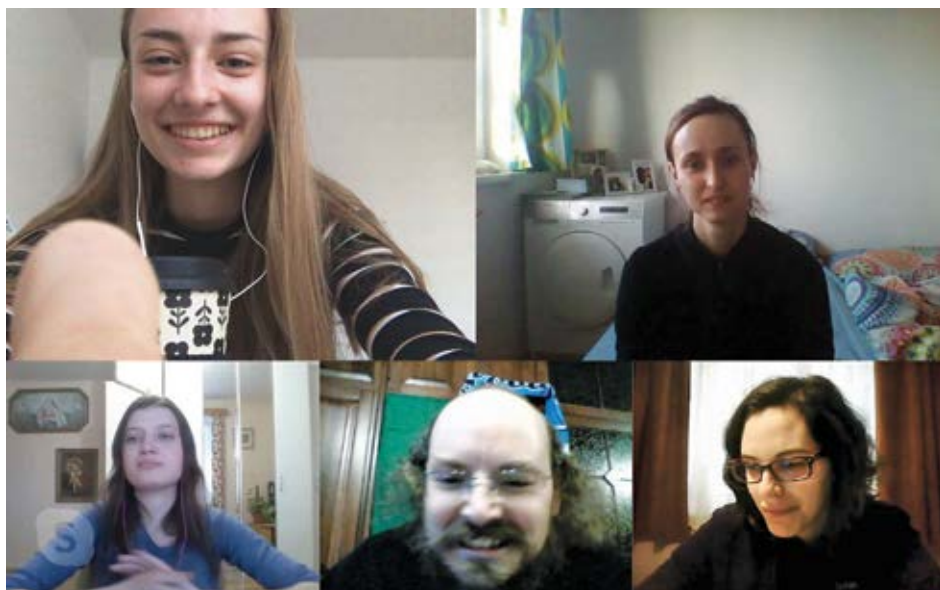
Virtuálne oratórium

Situácia, ktorá donedávna vládla svetu, nás zaskočila aj v našom druhom domove – v oratku. Avšak nie nadtľho. Vďaka nápaditosti, prispôsobivosti a predovšetkým ochote pátra Michala sme pokračovali v rôznych stretkách prostredníctvom Skypu (videohovory cez internet). Počas týždňa fungovala „virtuálna čajovňa“, v ktorej nám páter Michal postupne predstavil mnohé misijné krajiny a oboznámil nás s rôznymi zaujímavosťami. Víkendy boli venované mnohým hlbokým a aktuálnym témam, ktoré nás privádzajú bližšie k Bohu a čítaniu Svätého písma. Počas stretní sme sa snažili zatiahnuť na hĺbku

Virtuálne stretko II. (autori mladí)

a vzájomne sa podporovať, aby sme prešli týmto náročným obdobím. Verili sme, že spoločne to zvládneme.

Virtuálne stretko I. (autori mladí)

Mladí vo farnosti

Odkaz mladých

Ruch, hluk, chaos, naháňanie sa... Toto všetko v poslednom čase ustalo a nastalo ticho či prázdnota. Svet zaplavujú negatívne správy a naše životy sa spomalili, dávame si väčší pozor na seba a svojich blízkych. Začínáme si uvedomovať, čo má pre nás skutočnú hodnotu – viera, vzťahy, zdravie, príroda, pokoj... Všetci prežívame náročné obdobie, ale nebojme sa vyťažiť maximum aj z ťažkých chvíľ. Boh nám ponúka toto obdobie práve počas pôstu. Nemôžeme robiť mnohé obľúbené aktivity, ktoré by sme za normálnych okolností praktizovali. A práve o tomto je pôst, nie? Vzdávať sa vecí, ktoré máme radi. Dajme tomu všetkému hlbší zmysel a obetujeme to za niekoho. V tomto čase máme predsa

Dievčatá - animátorky z našej farnosti pomáhali aj počas Púte zalúbených

Aj naše animátorky si prišli po požehnanie hrdla od pátra Michala

veľa možností – lekári, zdravotné sestry, hasiči, policajti, dobrovoľníci... Utužujme vzťahy v rodinách a s priateľmi, prečítajme si dobrú knihu, vychutnávajme si slnečné lúče...

Nepoddávajme sa strachu a zostávajme v modlitbe. Nebojte sa! ;) (text vznikol v čase pandémie COVID-19)

Autori textu: kolektív mladých z oratka

Animátori pod dohľadom pátrov pavlínov už po niekoľko rokov pripravujú pre deti a mladých z farnosti karneval, na ktorý majú vstup len pozitívne masky. Pre všetkých je pripravené množstvo súťaží, tancov, odmien i malé občerstvenie.

Deti s napätím očakávajú zadanie súťažnej úlohy

Spevokol 7hlások (so svojimi vedúcimi) v prestrojení na karnevale

Mladí vo farnosti

Detská krížová cesta

Kým pandémia COVID-19 uzavrela všetky chrámy pre verejnosť, stihli sme prežiť spoločne 6. marca 2020 s našimi deťmi krížovú cestu. Zapájajú sa do nej už tradične najmä deti zo spevokolu 7hlások pod vedením svojich obetavých a vytrvalých vedúcich - manželov Ivetky a Marcela Žákovcov.

Pešia púť z Trnavy do Čenstochovej

Čo je Božia vôľa? - dokončenie

Naša púť bola v podstate aj duchovnými cvičeniami, takže duchovný program bol na prvom mieste každého dňa. Tým, že sa obmieňali formy našej duchovnej formácie, nebola púť nudnou a stereotypnou. Nebolo to len o prekladaní zrníka ruženca a odriekaní modlitieb spamäti ako básničiek. Duchovno sa prelínalo piesňami, modlitbami, slovami, čítaniami, rozhovormi, nahrávkami... Nič nás nenudilo, páter Mirko si dal naozaj záležať, aby sa do nás vmestilo čo najviac. Každodenná svätá omša je centrom pútnického dňa s plnou účasťou všetkých pútnikov na Eucharistii - pokrm potrebný pre večný život. Každý pútnik sa má pripojiť ku všetkým modlitbám a pobožnostiam celého dňa: Anjel Pána, sv. ruženec, krížová cesta, litanie loretánske a modlitby za naše rodiny, dobrodincov, hostiteľov... Sväté omše bývali spravidla pred obedom, za účasti domácich farníkov a potom nasledovali spo-

ločné obedy. Domáci sa tešili, že nás môžu pohostiť a prijať pod svoju strechu. Tolkejšia láska k blíznym som ešte nikdy nezažila!

Duchovný hosť

V prvej časti môjho pútnického rozprávania som spomenula, že vzácnym duchovným hosťom púte bola sestra Veronika Katarína Barátová z komunity Blahoslavenstiev, ktorá v krátkych prednáškach z istej konferencie rozoberala rôzne témy o Duchu Svätom či Božej vôli, podľa čoho dostala púť svoj názov. Sestra Veronika nebola prítomná fyzicky, ale prostredníctvom zvukového záznamu, ktorý nám páter Mirko prehrával cestou cez amplióny. Kúsok po kúsku, k niektorým častiam sme sa aj opakovanne vracali, sme spoločne odhaľovali tajomstvo Božej vôle. Ako často nazveme niečo Božou vôľou a ani nevieme, čo sme to vyslovili! Návod na rozlišovanie Božej vôle neexistuje. V živote sa snažíme chytiť akéhosi fantómu nazývaného Božia vôľa, aby sme sa v živote nepoplietli a nedopustili sa omylu. Toto z nás robí

Skupinka pútnikov zo Záhoria pokope

neurotikov vo viere, pretože si nie sme istí, či je to, čo robíme, Božia vôľa a ustavične ju hľadáme. Všetci chceme žiť s Bohom, ale nielen na spôsob chodenia do kostola, kresťanského moralizmu, zachovávania prikázaní a nič viac. Hľadáme vieru, ktorá nie je unavená, šedá, dáva nám silu, život, hľadáme vzťah s Bohom. Často hľadáme Božiu vôľu v situáciách vážneho životného rozhodnutia, alebo keď sa nám stane niečo šokujúce. A to sú tie momenty, keď sa pýtame prečo, alebo aká je vôľa Božia? Naše predstavy o Božej vôli sú vlastne naše predstavy o Bohu. Dve najčastejšie mylné predstavy o Božej vôli: Boh, ktorý mi všetko v živote nalinakuje a ja nemám robiť nič iné, len so strachom hľadať tú nalinakovanú cestu. Druhou mylnou predstavou ľudí je, že Božia vôľa je za všetkým, čo sa mi v živote stane - veci dobré a veci zlé, za všetkými vidím Boha. Božou vôľou určite je, aby sme boli spasení a spoznali pravdu, aby sme sa učili láske - či už v plači alebo utrpení. Sme objatí Bohom, žijeme v Jeho láske a milosrdenstve. Božou vôľou je otvoriť sa a prijať Ho. Ježiš nás učí stávať sa ľuďmi lásky. Je-

žiš mi nedovolí hodiť kameňom, ale ma aj chráni pred kameňmi. Viera je pozeráť sa na svet a na seba očami Ježiša a vtedy naša tvár v zrkadle skrášnie, niečo z krásy Ježiša nájdeme aj na vlastnej tvári. Keď sa na mňa Ježiš pozerá s láskou, nemám právo sa vidieť ošklivým. Všetko na svete pomíne a zostane mi len to, čo je medzi mnou a Ježišom. Veľa krásnych myšlienok sme si vypočuli od sestry Veroniky (v češtine s ľahkým slovenským prízvukom) a rozoberali cestou. Mnohé myšlienky nás budú viesť v ďalších dňoch života. (Sestra Veronika Katarína Barátová pochádza zo Slovenska, pôvodne vyštudovala VUT v Brne. Je predstavenou Komunity Blahoslavenstiev v Liptovskom Mikuláši - Okoličnom. Teológiu študovala v Olomouci a na Teresianu v Ríme. Venuje sa formácii členov komunity, vedie duchovné obnovy a semináre na rôzne témy duchovného života.)

Pútnické piesne

Spomínala som už aj Spevník pútnika. Dosť sme na cestu ten úplne najnovší z roku 2019, ktorý veľmi starostlivo pripravovala a zostavila sr. Klára. Na jeho obálke sú

Pri spoločnom obede na poľskej strane

logá všetkých doterajších ročníkov peších púť z Trnavy do Čenstochovej. Predtým sa používali tiež spevníky, no bolo ich viacero a v každom čosi chýbalo. Obsahom nového sú piesne nielen z „jékáesky“ (Jednotného katolíckeho spevníka, či ľudovo nazývaného modlitebná knižka), ale tiež piesne mládežnícke a poľské. To sme sa vždy tešili na krásny čistý hlas bohoslovca Adama, keď nám niečo v rodnej poľštine zaspieval. Spevník obsahuje 353 titulov, ale spievali sme tiež také, ktoré v ňom nie sú. Páter Mirko nemal problém zahrať cestou piesne práve zložené Spev bol vôbec nádherným obohatením púte, lebo kto spieva, dvakrát sa modlí. Opäť vyslovujem poďakovanie našim mladým gitaristom Ivkovi, Dominikovi a aj Grétke. Vďaka aj sestre Klárke za skvelo odvedenú prácu na spevníku.

Na Jasnej hore

V Poľsku sme boli ubytovaní všetci spoločne - peši i autobusoví pútnici v Jasnej Hore v Dome pútnika. Odtiaľ sme mali do chrámu Matky Božej asi len 5 minút pešo. Po príchode do mesta sme sa prišli pokloniť

Panne Márii a ľahli sme si tvárou dole na zem. Odtiaľ sme išli do Baziliky pred obraz „Čiernej Madony“ v Kaplnke Matky Božej. Na druhý deň sme mali tú česť prežiť priamo na tomto zázračnom mieste svätú omšu s pátrom Mirkom. Počas sv. omše koncelebroval aj vdp. Dušan Nemec, farár z Novej Vsi nad Váhom, ktorý nás milo prekvapil, že ako bývalý pútnik to stále s nami prežíva. Ďalšiu svätú omšu sme mali potom na druhý deň v Ružencovej kaplnke. Vďaka pátrovi Mirkovi sme si prezreli veľkú časť jasnohorskej pevnosti a sanktuária. Zdolali sme vyše 500 schodov, aby sme sa dostali na samý vrchol Jasnohorskej veže a zažili jedinečný výhľad na celé mesto i ďaleké okolie. Mnohí si nenechali ujsť otváranie alebo zatváranie obrazu Matky Božej, čomu predchádza silné akoby hrmenie a sprevádza ho hra živej pavlínskej kapely. Pre oči krásnou prehliadkou bola klenotnica s nádhernými votívnymi darmi najrôznejších druhov. Krásnym duchovným zážitkom bola určite osobná účasť v mohutnom eucharistickom sprievode po hradbách areálu a pobožnosť

Popútnické stretnutie vo februári 2020 v Trnave

krížovej cesty nad samotnou kaplnkou Matky Božej pri jedinečných obrazoch.

Jasnohorská výzva

Každodenne o 21. h. pozývajú zvony k večernej modlitbe jasnohorskej výzvy. Bolo tomu tak aj celou cestou a toto večerné stretnutie bolo ukončením našich spoločne prežitých pútnických dní. Počiatky tejto modlitby sú v roku 1945, keď bol v časoch stalinského útlaku väznený kardinál Višinský. V tom roku 8. decembra po prvý raz zaznela výzva k modlitbe za vlasť, vieru a oslobodenie kardinála. Naše pútnické apely bývali počas pešieho putovania v polkruhu pred obrazom Bohorodičky a dodnes mi v ušiach znie nádherný spev Poliaka Adama - Maria Regina... O čaro týchto spoločných pútnických stretnutí sme prišli vtedy, keď sa prespávalo na poľskej strane v rodinách. V Čenstochovej, pred zázračným obrazom Matky Božej, stál dav pútnikov doslova hlava na hlave (a my v ňom), aby sme mohli takto verejne prejaviť úctu k Panne Márii a vyjadriť svoju vieru zároveň.

Na záver

V Čenstochovej sme sa vídali a stretávali aj so slovenským bohoslovcom Vladom Bartkom (poznáte ho aj z našich letných táborov, divadiel a muzikálu o sv. Matke Tereze), ktorý nám o. i. oznámil čas, kedy bude v sakristii zapisovať intencie, čo sme aj využili. Teraz sa tešíme z toho, že po 25 rokov sa bude niekto modliť za náš úmysel tzv. večnej svätej omše. Spoznali sme sympatických rodičov nášho spolupútnika - bohoslovca Adama, ktorý pochádza priamo z Čenstochovej. Spoločne s našimi mladými sa tešíme, ako ho raz privítame u nás vo farnosti i v Bazilike.

Okrem veľmi bohatého duchovného programu priamo na Jasnej hore sme mali dostatok času spoznať mesto a jeho krásne pamiatky. Zablúdili sme taktiež na trh,

Spoločne na kolenách sme prosili po príchode do Božieho chrámu (alebo pred ním) touto modlitbou sv. Miriam, malej Arabky: Duchu Svätý, naplň ma. Božia láska, pohliť ma. Po správnej ceste ved' ma, Mária, moja Matka, hlad' na mňa. S Ježišom požehnávaj ma. Od všetkého zla, od každého klamu a nebezpečenstva zachráň ma!

aby sme mohli priniesť domov suveníry. Ochutnali sme poľskú zmrzlinu i niektoré špeciality - krémeše, zapekanku a pod.

Moju trojdielnu reportáž zakončím veľkým poďakovaním - Pánu Bohu, pátrovi Mirkovi, spolupútnikom i všetkým dobrodincom, ktorí nás cestou sprevádzali svojou štedrosťou a modlitbami. V nádeji, že sa mi podarí takýto zážitok v živote prežiť ešte aspoň raz, ďakujem za všetky povzbudivé slová. Neviem aké plány má so mnou Pán Boh, mnoho vecí v mojom živote sa nedeje podľa mojich predstáv a On najlepšie vie prečo. Nechápem kríže, ktoré nesiem na svojom chrbte. Netuším ani dokedy, no pevne dúfam, že mi dá silu vytrvať a niesť ich. Pešiu púť som obetovala za viacero úmyslov. Aj od iných blízkych ľudí, ktorí ma poprosili o modlitbu, ale aj za vlastné úmysly. Zdá sa mi, že Pán Boh na nič nereaguje, ale beriem to ako skúšku mojej viery a trpezlivosti. Keby som tú púť nezažila, určite by som neuniesla to, čo mám za sebou....

v mestskej časti Stráže odhalili pred 90 rokmi

V našom farskom časopise Hlahol zvonov sme priniesli v druhom čísle v roku 2019 príspevok o organistoch v našej farnosti. Medzi menami sa spomína aj učiteľ Ľudovít Tritomský. S radosťou vám o tomto významnom človeku, ktorý v našom meste roky pôsobil ako pedagóg, prinášame nasledujúci príspevok z pera historika Dr. Petra Brezinu:

Na jednej maďarskej filokartistickej burze sa nedávno v ponuke objavila pohľadnica už neexistujúceho pamätníka učiteľa národov Jána Amosa Komenského v obci Stráže, vydaná v r. 1930. Predajca ponúkal pohľadnicu mylne ako Komenského pamätník v Skalici. Medzi skalickým a strážskym Komenského pamätníkom je istá vizuálna podoba, lebo obidva pozostávali z podstavca a busty. Iniciatíva k vzniku obidvoch pamätníkov sa rodila medzi pedagógmi Školského inšpektorátu v Skalici, ktorý zriadili koncom r. 1918 a usmerňoval rozvoj školstva v okresoch Skalica, Senica a Myjava. Inšpektorát organizoval partnerstvo a výmenu skúseností s českými učiteľmi. Na jednom stretnutí sa zrodila myšlienka poskytnutia daru slovenským učiteľom. Učitelia sochárskej školy v meste Hořice darovali skalickému školskému inšpektorátu bustu Komenského, ktorú slávnostne v Skalici odhalili v r. 1926. Pedagógovia tohto inšpektorátu ustanovili odbočku – jednotu Zväzu slovenských učiteľov (členmi jednoty s oblasťou pôsobnosťou boli aj učitelia okresu Malacky) a spevokol. Strážsky učiteľ Ľudovít Tritomský patril k vedúcim predstaviteľom spevokolu i jednoty. Strážska ľudová škola sa stala jeho zásluhou miestom metodických inštrukcií učiteľov regiónu a pôso-

Ľudovít Tritomský v mladšom veku (1918)

benia praktikantov – študentov učiteľských ústavov. Škola mala vzorovú zeleninovo – ovocnú záhradu a parčík. Ten sa núkal pre sochársku výzdobu. Ľ. Tritomský požiadal sochárov hořickej školy o vyhotovenie podobnej busty J. A. Komenského, akú darovali Skalici, ale nenašiel medzi nimi dostatočnú podporu. Riaditeľ strážskej školy sa svojej myšlienky nevzdal. Nakoniec bustu vytvoril miestny živnostník, maliar a natierač, zručný amatérsky umelec Matej Krchňavý a podstavec kamenár František Kališ, ktorý vytvoril aj čiernu venováciu - dedikačnú dosku, ktorej text

Pamätník Komenského vo dvore ľudovej školy

Dedikačná doska na pamätníku

je na pohľadnici čitateľný, oznamuje: „Nášmu najdokonalejšiemu vzoru veľkému učiteľovi a vychovateľovi v hlbkej úcte venujú učitelia a žiaci tunajšej školy. Stráže n. Myj., dňa 28. ríjna 1930.“

Stráže žili bohatým spolkovým a kultúrnym životom a v r. 1930 sa stali dejiskom odhalenia dvoch pamätníkov. Pamätník obetí 1. sv. vojny odhalili 22. 4. 1930. Pamätník posvätil skalický dekan Dr. Tomáš Caban a spomienkovú reč predniesol Ľ. Tritomský. Pamätník J. A. Komenského odhalili 28. 10. 1930 za prítomnosti vedúceho školského skalického inšpektorátu,

Štátna ľudová škola v roku 1934

Nápis na ľudovej škole so stĺpom telefónneho vedenia

delegácie odbočky Zväzu slovenských učiteľov so sídlom v Holíči. Slávnostným rečníkom bol iniciátor pamätníka Ľ. Tritomský, ktorý ocenil príspevky učiteľov a detských ochotníkov strážskej i šaštínskej školy. Náklady na pamätník boli totiž hradené vo väčšej časti zo vstupného z divadelných predstavení. Strážska verejnosť sa rada zúčastňovala divadelných predstavení, ktorých sa uskutočnilo v 20. - 30. rokoch 20. st. až pätnásť. Polovicu z nich pripravili dospelí ochotníci a aktívni boli aj školskí ochotníci. Režisérom a vedúcim detského súboru bol Ľ. Tritomský.

Ľudovít Tritomský (nar. 1886 v Modre, zom. 1963 v strážskej mestskej časti Šaští-na-Stráži) bol významným organizátorom miestnej kultúry, popredným pedagógom regiónu, organista v šaštínsko-strážskych kostoloch, publicista. Najskôr učil v šaštínskej škole a v r. 1927 – 1950 pôsobil v pozícii riaditeľa (dobovo správcu) strážskej školy. Z jeho publikačných aktivít treba spomenúť *Kostolný spevníček*, ktorý vyšiel knižne v r. 1924.

Skalický a strážsky pamätník J. Á. Komenského mali podobné osudy aj pri ich odstránení. Protičeské nálady medzi členmi miestnych organizácií Hlinkovej slovenskej ľudovej strany (HSLS) a Hlinkovej gardy (HG) viedli k nariadeniu pamätníky odstrániť. Skalický pamätník členovia HG poškodili pri zhodení busty v r. 1938 a v r. 1942 pamätník zachránil Dr. Ján Ďurovič

Ľ. Tritomský s kyticou medzi praktikantmi - budúcimi učiteľmi

ukrytím v evanjelickom kostole. Skalickí evanjelici iniciovali odhalenie pamätníka po r. 1945 v parku pri evanjelickom kostole. Strážski ľudáci žiadali v decembri 1938 odstránenie Komenského pamätníka, a

Strážski divadelníci v roku 1928 - sediaci v strede Ľ. Tritomský - režisér a riaditeľ školy, nad ním talentovaný herec Jozef Kozánek, vľavo sediaci Martin Valachovič - hostinský a podporovateľ ochotníckeho divadla v Strážach

keď sa iniciátor a stále riaditeľ strážskej ľudovej školy Ľudovít Tritomský zdráhal, prišli gardisti do školskej záhrady a pamätník strhli. Busta sa odkotúľala, podstavec sa zrútil do trávy. Svoju nenávisť a nacionálnu neznášanlivosť zavŕšili rozbitím dedikačnej tabuľky. Ústne urážky zazneli aj na adresu riaditeľa Ľ. Tritomského pre jeho pozitívne postoje k Československej republike, ktorú v oblasti slovenského školstva pomáhal rozvíjať. Podstavec pamätníka ležal dlhé desaťročia na školskom dvore a bustu J. Á. Komenského v tichosti skryl v školskom kabinete. Pamätník Komenského v školskej záhrade v Strážach sa nepodarilo nikdy opäť postaviť, hoci sa o to Ľ. Tritomský usiloval. Nádej o obnovu pamätníka začala zapadať prachom po tom, čo bol Ľ. Tritomský zbavený novým komunistickým režimom r. 1950 riaditeľskej pozície ako *buržoázny a ľudácky učiteľ* a pre vysoký vek. Nedožil sa obnovy pamätníka Komenského, ktorého trvalý humanistický, demokratický a pedagogický

význam po celý svoj život vstúpoval mnohým generáciám strážskej školskej mládeže. Ľ. Tritomský zomrel v r. 1963 a pochovaný je na strážskom cintoríne spolu s manželkou Máriou, tiež učiteľkou, ktorá zomrela v r. 1975.

Busta J. A. Komenského sa nachádzala v minulosti v kabinete budovy strážskej školy a po jej integrácii v budove ZŠ Šaštín-Stráže. Možno sa nájdú pamätníci, ktorí doplnia osud tohto pamätníka a dajú redakcii k dispozícii svoje spomienky.

Dr. Peter Brezina

Literatúra a pramene:

Brezina P., Čriepky z dejín mesta Šaštín – Stráže, nákladom autora, 2017, 274 s.
Fond školského inšpektorátu Skalica, ŠA Trnava, Pracovisko Skalica
Fotografie z fototéky autora
Kronika školy Stráže (1850)
1918 – 1969, archív ZŠ Šaštín-Stráže

Správca Tritomský stojaci vľavo a deti dorastu ČK, ktoré boli všetky zapojené do divadelníctva (1936)

Svätoblažeské požehnanie hrdiel

Dve skrížené sviece alebo originálne spojenie dvoch ohnutých sviec a nimi sa udeľuje len raz v roku špeciálne požehnanie. O čo ide? Priblížime vám to informáciami z internetu, zo stránky o životopisoch svätých:

Svätý Blažej - biskup a mučeník: Patrón otorinolaryngológov (ušných, nosových a krčných lekárov), muzikantov na dychové nástroje, obchodníkov s vlnou, krajčírov, obuvníkov, klobučníkov, tkáčov, garbiarov, pekárov, mlynárov, murárov, štukatérov, kamenárov, výrobcov mydla, voskárov, nočných strážcov; domácich zvierat; pre dobrú spoveď; proti bolestiam hrdla, kašľu, proti ochoreniam hrtanu, proti záškrtu, proti ochoreniam močového mechúra, pri nadúvaní, krvácaní, pri vredoch, kolike, pri bolestiach zubov, pri more... Život sv. Blažeja bol opísaný veľmi neskoro po jeho smrti. Je to napísané skôr formou legendy, fakty sú teda nezaručené. Podľa nej bol Blažej nielen biskupom v Sebaste v Arménsku (dnes Sivas v Turecku), ale aj lekárom. Spoluvládcom cisára Konštantína, ktorý dal kresťanom slobodu, ju nerešpektovali a prenasledovali kresťanov ďalej. Kvôli tomu sa aj biskup Blažej utiahol do skalnej jaskyne. Legenda hovorí, že keď poľovníci usporiadali lov, zvieratá utekali jedným smerom, a to práve k jaskyni biskupa

páter Michal udeľuje veriacim Svätoblažeské požehnanie hrdla

Blažeja, ktorý tam žil ako pustovník, jedinou spoločnosťou mu boli zvieratá. Poľovníci ho takto objavili a udali. Vládca vydal rozkaz, aby ho priviedli pred súd. Námesník Agrikolas ho vyzval, aby obetoval modlám. Keď to nespravil, sudca ho dal priviazať k stĺpu a bičovať. Potom ho odviekli do väzenia a v r. 316 odsúdili na smrť.

Nezaručená povest' rozpráva, že jedna vdova s plačom priniesla k Blažejovi svoje dieťa, ktorému zostala trčať v hrdle rybia kosť, a prosila ho o pomoc. Blažej sa vrúcne pomodlil, požehnal dieťa a chlapec sa uzdravil. Po jeho smrti sa tiež diali zázraky uzdravenia. Vyvinula sa tradícia, že na sviatok sv. Blažeja (3. februára) sa udeľuje požehnanie sv. Blažeja – požehnanie hrdla. Sv. Blažej patril medzi štrnástich pomocníkov v núdzi. Je veľmi uctievaný. Len v samotnom Ríme je päť kostolov zasvätených práve jemu.

Nový viceprovinciál

Generálny prior Rádu svätého Pavla Prvého Pustovníka páter Arnold Chrapkowski spolu s generálnou radou definítorov menoval nové vedenie Viceprovincie Sedembolestnej Panny Márie na Slovensku.

Nový slovenský viceprovinciál pavlínov páter Rastislav Ivanecký OSPPE

Novým slovenským viceprovinciálom pavlínov sa stane páter Rastislav Ivanecký. Páter Rastislav sa narodil v roku 1975. Do noviciátu pavlínov vstúpil v roku 1994. Filozofické a teologické štúdiá absolvoval na vtedajšej Pápežskej teologickej akadémii v Krakove. Kňazskú vysviacku prijal v roku 2001. Pôsobil v pavlínových komunitách v Trnave a vo Vranove nad Topľou, kde bol od roku 2014 priorom a farárom. Svoje pôsobenie na čele slovenskej viceprovincie začne 20. júna 2020, kedy nahradí pátra Martina Lehončáka, ktorý tento úrad zastával posledných šesť rokov.

Spolu s viceprovinciálom bola menovaná aj nová rada, ktorú budú tvoriť P. Ondrej Kentoš, P. Wieslaw Zajac, P. Michal Nižnánsky a P. Róbert Kurowidzki. Všetci spomínaní nech sú za ich duchovnú službu odmenení milosťami a požehnaním cez naše úprimné modlitby.

10. výročie kňazskej vysviacky

Páter Ondrej Kentoš OSPPE

V nedeľu 31. mája 2020 sme pri svätej omši o 10.30 h. chváli Pána a ďakovali za dar kňazstva pre pátra Ondreja Kentoša OSPPE, ktorého výročie oslávil dva dni predtým. Nech dobrotivý Pán požehnáva svojimi milosťami nielen jeho, ale aj všetkých, ktorí mu na ceste ku kňazstvu pomáhali a viedli ho. Už 4. rok je rektorom našej Národnej Svätyne zasvätenej slovenskej patrónke Panne Márii Sedembolestnej, a preto nech sa za neho aj Ona prihovára u Nebeského Otca, aby vytrval vo svojej viere a kňazskom zasvätení. Vyprosujeme mu v modlitbách pevné zdravie, Božie požehnanie, porozumenie a lásku k bližným a veľa Božích milostí do ďalších rokov kňazskej služby.

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Krstom sa stali Božími deťmi a členmi Cirkvi:

Alex Hnáta	5. 1. 2020
Sofia Bolebruchová	12. 1. 2020
Beatrice Hambáľková	8. 2. 2020
Pavol Maxian	23. 2. 2020
Michael Kubinec	29. 2. 2020
Tomáš Kočíšek	1. 3. 2020
Kristián Golík	1. 3. 2020
Sára Hazlingerová	8. 3. 2020
Laura Emrichová	8. 3. 2020
Zachariáš Gabriel Slovák	22. 3. 2020
Laura Vajčiová	29. 3. 2020
Matteo Daniel	26. 4. 2020
Rafael Vašek	26. 4. 2020
Peter Klemon	3. 5. 2020
Jonáš Kudláč	3. 5. 2020
Oliver Buzay	17. 5. 2020
Dajana Matúšková	7. 6. 2020
Matias Polák	7. 6. 2020
Sabína Dujsíková	14. 6. 2020

(uvedené sú dátumy krstov)

Zostavil: páter Martin Lehončák,
OSPPE - správca farnosti

Predišli nás do večnosti:

Ján Kollár	3. 1. 2020
Alojzia Komorníková	25. 1. 2020
Bohumil Polák	29. 1. 2020
Pavol Ratajčík	14. 2. 2020
Jaroslav Palkovič	18. 2. 2020
Mária Skipalová	19. 2. 2020
Anna Strapková	31. 3. 2020
Ján Daniel	1. 4. 2020
Vilma Hercogová	6. 4. 2020
Jozef Knotek	17. 4. 2020
Ľubomír Petrík	23. 4. 2020
Anna Gálová	24. 4. 2020
Viliam Šimon	5. 5. 2020
Mária Tumová	26. 5. 2020
Jozefa Podolská	2. 6. 2020
Beáta Komorníková	27. 6. 2020
Celestin Lím	29. 6. 2020

(uvedené sú dátumy pohrebov)

Sviatostné manželstvo uzavreli:

Sindy Horváthová a Michal Vajči	22. 2. 2020
Jaroslava Cvečková a Peter Kučera	23. 6. 2020

Prvé sv. prijímanie - 28. 6. 2020

V nedeľu 28. júna 2020 po prvý raz prijali sviatosť oltáru tieto deti: Alex Daniel, Kevin Daniel, Sebastián Daniel, Sofia Daniellová, Marek Ďuroš, Patrik Faltýnek, Samuel Franer, Aleš Jurica, Peter Kučera, Mathias Michal Lamoš, Richard Mach, Karolína Micháliková, Jasmina Okasová, Samuel Osuský, Nikolas Pavlovič, Fabio Pollák, Linda Polláková, Nikolas Rosmentenluc, Leo Rozbora, aura Rňová, Kristína Slováková, Amália Sobiehardová, Tobias Slanický, Juraj Stojka, Natália Suchánková, Jakub Škrábák
autor: Vladimír Sofka st.

Sviatosť birmovania - 21. 6. 2020

Richard Babic, Štefan Babic, Lucia Drigoňová, Samuel Fábik, Charlota Fodorová, Anna Gegušová, Agáta Mešániková, Nikola Nemcová, Peter Pavlič, Filip Phan, Viktória Sofková, Regina Šimeková, Veronika Šimurdová, Nikoľas Šišulák, Ráchel Štetancová, Sedric Štetanec, Veronika Turmová, Gabriel Žák, Ivan Žák